

i *Hæresin quandam.*) Anonymam hanc hæresin commodioris disputationis causa nos Æternales nominauimus, quia mundi huius statum contra Dei verbum constituunt, qualis nunc est, fore æternum. Id vnde sumpserint, præter quàm in philosophorū (sunt enim patriarchæ hæreticorum, quæ admodum scitè dixit Tertullianus, philosophi) imprimis autem Platoniorum, & Peripateticorum deliriis, non video, quorum vtrique æternum quidem fore hunc mundum volunt, sed illi quidem Platonici, ortum initiūque habuisse concedunt: hi autem Peripatetici sine initio & ortu fuisse fingūt, sacratissimo Dei verbo & historiæ de creatione mūdi apertissimè repugnātes. Sic Aristoteles Peripateticorū princeps scribit, & sentit lib. I. De cælo: & quod de Platoniciis diximus, extat in Platonis Timeo. Vtriusque autē philosophorū familiæ magna laus inter Ægyptios Christianos, sed præsertim Alexandrinos, fuit, adeò vt ij plurimum sapere viderentur in fide Christi, qui plurimū in dogmatis istorum philosophorum profecissent, & Aristotelica schola Alexandria viguit, à Christianis sustentata, vt Eusebius libro 7. historiæ, cap. 32. tradit. Denique aliquando disputatum est inter Christianos, Vtrum Platonis an Aristotelis dogmata potius retinenda ediscendāque essent, & præualuit sententia propter Origenistarum errores & allegorias à Platoniciis acceptas, vt repudiata Platoniorum schola, Aristotelicorum, siue qui iidem sunt, Peripateticorum philosophia præferretur, atque tanquam verior, simpliciorque in scholis Christianorum doceretur. Ex his tamen fructibus orta hæc hæresis latissimè deriuata est, & in scholas etiā